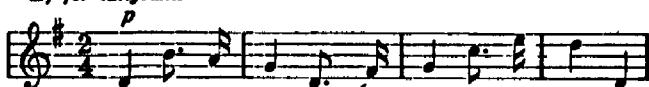

Dold mellan furorna

Ej för långsamt

Y. KOSKINEN

Finsk folkvisa

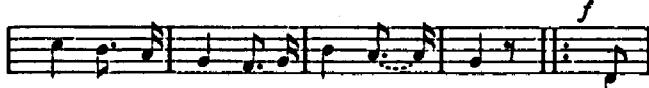
1. Dold mel-lan fu-ror-na lig-ger min ko-ja,
Långt in i sko-gen hörs gö-ken be-sjung-a
Det är min e-gen an-de som ta-lar,

Djupt i den fins-ka sko-gens lju-va sus.
Flit-tigt och ömt hur skön hans ma-ka är.
Ta-lar med fins-ka sko-gens dju-pa röst.

Högt ö-ver top-par-na re-sa sig ber-gen
Klang-en av vall-hor-nets dall-ran-de to-ner
Där-fö-re kan jag ej sty-ra min tung-a,

Blå-nan-de skönt ut-i mor-go-nens ljus.
När mi-na ö-ron från fjär-ran och närr. }
Sjung-a jag vill ur mitt ful-la bröst. } Hoi

la-ri la-ri la, Hoi la-ri la-ri la!

Su-sa ditt svar, du min fins-ka skog!

